

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Полозун Тетяни Степанівни щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 61 Сімейного кодексу України

м. Київ
18 грудня 2013 року
№ 70-у/2013

Справа № 2-76/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Пасенюка Олександра Михайловича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича – доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Полозун Тетяни Степанівни щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 61 Сімейного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М. М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянка Полозун Т. С. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини першої статті 61 Сімейного кодексу України (далі – Кодекс) в аспекті питання, чи є майно, яке використовується фізичною особою – підприємцем у межах підприємницької діяльності, об'єктом спільної сумісної власності подружжя.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаного положення, на думку автора клопотання, пов'язана з різною судовою практикою щодо поширення правового режиму спільної сумісної власності на майно одного з подружжя – приватного підприємця.

На підтвердження неоднозначного застосування положення частини першої статті 61 Кодексу Полозун Т. С. долучила до конституційного звернення копії судових рішень у справах, у яких вона була стороною (ухвали Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 7 червня 2012 року та від 20 травня 2013 року, апеляційного суду Черкаської області від 23 квітня 2013 року), а також у справах, у яких сторонами були інші громадяни (ухвали Верховного Суду України від 6 червня 2012 року, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 21 листопада 2012 року, від 23 січня 2013 року, від 6 лютого 2013 року), та Рішення Конституційного Суду України від 19 вересня 2012 року № 17-рп/2012.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 11 грудня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення

щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність їх неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

За правовою позицією Конституційного Суду України під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (ухвали від 19 листопада 2013 року № 53-у/2013, від 21 листопада 2013 року № 55-у/2013).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів не дає підстав для висновку про неоднозначне застосування судами положення частини першої статті 61 Кодексу. Зокрема, у справах, у яких Полозун Т. С. була однією зі сторін, це положення не застосовувалося. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що матеріали, у яких відповідні положення Конституції України або законів України не застосовувалися, не можуть бути розглянуті ним як такі, що підтверджують неоднозначне застосування таких положень судами України, іншими органами державної влади (ухвали від 26 жовтня 2011 року № 54-у/2011, від 24 листопада 2011 року № 59-у/2011).

Отже, за відсутності судових рішень, із яких вбачалося б неоднозначне застосування судами України положення частини першої статті 61 Кодексу, конституційне провадження не може бути відкрите у зв'язку з невідповідністю конституційного звернення вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Полозун Тетяни Степанівни щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 61 Сімейного кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ